

[Julin.]

noget nyt frem, i alt Fald er der ikke givet Skygge af Oplysninger, som har kunnet give os nogen som helst Anledning til at ændre vort Syn i gunstig Retning over for Forslagets vidtgaende Bestemmelser — snarere tværtimod. Vi maa vedvarende være af den Opfattelse, at Forslaget er saa vidtgaende, saa revolutionerende, at der havde været al Grund til, at Folketingsudvalget havde haft Lejlighed til at forhandle om hele Problemet med de særlig sagkyndige, men hertil er der aldeles ikke levet os Tid. Jeg ved godt, at den højtærede Minister ikke er begejstret for at høre Toner om Hastværk, men det faktiske Forhold er da dette, at Ministeren med Vold og Magt vil have Lovforslaget gennemført, saa faar det gaa med Behandlingen i Folketinget, som det bedst kan. Det er ikke en Maade at lovgive paa, og efter min Opfattelse kan Regeringen ikke være bekendt at byde Rigsdagen saadanne Arbejdsvilkaar. Det er muligt, at Ministeren vil undskylde sig med, at Forslaget var fremsat i Landstinget i rimelig Tid, og at Landstinget har beholdt det for længe, men det har vi i Folketinget jo ikke haft nogen Indflydelse paa. Og den Undskyldning er da heller intet værd, thi Ministeren kan ikke være fremmed for, at Regeringspartierne har Ledelsen i Udvalgene, ogsaa i Landstinget. Vi maa jo imidlertid tage Kaarene, som de bydes os, men saa maa man heller ikke forlange, at vi skal tage Medansvaret for Love, som der ikke har været Tid til at behandle forsvarligt.

Hvad angaar det her behandlede Forslag, er vi stadig af den Opfattelse, at det, om det kan gennemføres, kan faa vidtrækkende Følger, saa vi maa stadig være de allerstørste Betænkeligheder ved at se det ophøjet til Lov. Ser vi paa den nugældende Lovs § 10, hvorefter Forbud mod Ægteskab kun omfatter sindssyge og aandsvage i højere Grad, maa det erkendes fra alle Sider, at det er en meget betydelig Udvidelse, naar Forbudet fremtidig efter dette Forslag skal gælde alle sindssyge, aandsvage, kroniske Alkoholister, Epileptikere med jævnlige Anfald og Psykopater i højere Grad. Jeg skal ikke komme nærmere ind paa dette, kun anføre, at naar man nu ved, at selve Retslægeraadet først efter længere Tids Observation kan afgøre, om en Person er Psykopat i højere Grad eller ikke, hvordan vil man saa kunne tænke sig paa et rimeligt og retfærdigt Grundlag at praktisere Lovens Bestemmelser om Psykopater? Vi mener, at dette er en Umulighed, og vi

stiller derfor Ændringsforslaget under Nr. 1 til § 1, og jeg anbefaler Tingets Medlemmer at stemme for dette. Som jeg under Sagens første Behandling gav Udtryk for, er der Bestemmelser i Loven, som vi nærer endnu større Betænkeligheder ved, ja, som vi absolut maa vende os imod. Vi kan ikke indse, at det — som det bestemmes i § 4 — kan tilkomme det offentlige at gribe ind og forlange et Ægteskab opløst; det maa kun kunne tilkomme den Ægtefælle, der opfylder Ægteskabsbetingelserne. Jeg begriber ikke, hvilken Interesse Samfundet kan have i at skille Ægtefæller ad, to Mennesker, der maaske lever i et saa harmonisk Samliv, som to syge Mennesker nu kan det. Af Hensyn til Afkommet, siger man maaske. Ja vel, men man har jo ingen Garanti for, at der ikke kommer Afkom alligevel, og er det saa mere ønskeligt for Samfundet paa den Maade? Vi mener nej, og vi stiller derfor Ændringsforslag under Nr. 4 om, at Paragraffen med disse Bestemmelser udgaar.

Jeg anbefaler Tingets Medlemmer at stemme for de Ændringsforslag, som Det konservative Folkeparti og Venstre har stillet.

Gerda Mundt: I den korte Tid, der har været til Behandling af dette Lovforslag i Folketingsudvalget, har jeg faaet bekræftet den Paastand, jeg fremsatte allerede ved første Behandling, nemlig at dette Lovforslag kommer for tidligt, det er ikke stærkt nok underbygget, og det griber saa dybt ind i mange personlige Forhold, at det burde have været udskudt og undersøgt paa en anden Maade, navnlig hvad de aandsvage angaar, men ogsaa med Hensyn til Psykopaterne. Vi mener, det er en alt for vidtgaende Lovbestemmelse, at Ægteskabstilladelse skal kunne nægtes Psykopater i højere Grad. Det vil vel saa blive nødvendigt, som ogsaa den ærede Ordfører for Venstre sagde, at de indlægges til Observation og Undersøgelse. Jeg forstaa meget godt, at det, som Ministeren ogsaa har givet Udtryk for, ikke er Tanken, at denne Lov skal ramme store Kredse, men vi maa jo huske paa, at den skal administreres, og ingen ved, hvordan Administrationen vil blive i Fremtiden. Det er ikke underligt, at der ude i Befolkningen er megen Ængstelse over for den stærke Indgriben fra det offentlige Side paa disse Omraader. Jeg er aldeles ikke blind for, at der baade i det private og i det offentlige Liv er store Vanskeligheder med Psykopater — vi kender det ogsaa fra Københavns Børneværn —, men alligevel